

חוק הספנות (ימאים) (תיקון מס' 2), תשל"ו-1976 *

1. בפרק ט"ז לחוק הספנות (ימאים), תשל"ג-1973: (להלן - החוק העיקרי), סימנים ה' עד ח' יסומנו כסדרם ו' עד ט' ולפניהם יבוא:

סימן ה': השעיה

163א. היו למנהל ראיות לכאורה למעשה או למחדל של ימאי שהם עבירות משמעת לפי חוק זה, ולדעתו הם עלולים לערער את המשמעת בכלי השיט או יש בהם סכנה ממשית לבטיחות כלי השיט או לאנשים בו, רשאי הוא להשעותו מתפקיד מסויים בכלי שיט, או משירות בכלי שיט או בסוג מסויים של הפלגות, לתקופה שלא תעלה על ששים יום.

השעיה דחופה

163ב. (א) אב בית הדין רשאי, על פי בקשת המושעה או התובע, לבטל השעיה לפי סימן זה, לשנות את תנאיה, לקצר את תקופתה או להאריכה למועד שלא יהא אחרי תום תקופת הערעור על החלטת בית הדין בתובענה על העבירה, ולמקרה שיוגש ערעור - אחרי המועד לגמר הליכי הערעור; הוראה זו אינה גורעת מסמכותו של המנהל לבטל השעיה, לקצר את תקופתה או להגביל את תחולתה.

סמכויות לבטל
השעיה ולקצר או
להאריך תקופתה

(ב) על החלטת אב בית הדין לפי סימן זה יחול סעיף 171, כאילו היתה החלטת בית הדין.

163ג. הושעה ימאי לפי סימן זה לפני שהוגשה לבית הדין תובענה על העבירה, ולא הוגשה התובענה תוך ששים יום מתחילת ההשעיה, בטלה ההשעיה.

ביטול השעיה
עקב העדר
תובענה

163ד. (א) הושעה אדם לפי סימן זה בשל מעשה או מחדל פלוני, על סמך תלונה של בעל כלי שיט או קברניטו או בדרך אחרת מטעם בעל כלי השיט, וזוכה בבית הדין מהעבירות שבאותו מעשה או מחדל, רשאי בית הדין, אם ראה שהתלונה הוגשה בקלות ראש או ללא יסוד, לחייב את בעל כלי השיט או הקברניט או שניהם כאחד, לשלם לנדון סכום שלא יעלה על שכר העבודה שהיה משתלם לו בעד עבודתו בכלי השיט לולא הושעה, בצירוף ריבית בשיעור שלא יעלה על הקבוע לענין חוק פסיקת ריבית, תשכ"א-1961², החל מהמועד שבו היה מגיע אותו שכר ועד לתשלומו בפועל.

סיצוי הנדון

(ב) בתקופת ההשעיה - אך לא אחרי תום התקופה שנקבעה לשירותו של הימאי בחוזה השירות או על פיו - ישלם בעל כלי השיט לימאי המושעה מחצית השכר שהיה משתלם לו לולא הושעה, כתשלום זמני ובכפוף להחלטה הסופית של בית הדין לפי סעיף קטן (א); היו לימאי בתקופת ההשעיה הכנסות מעבודה או מעסק העולות על מלוא השכר שהיה משתלם לו לולא הושעה, ינוכה העודף מהתשלום הזמני לפי סעיף קטן זה; הוראות סעיף קטן זה לא יגרעו מהוראות הסכם קיבוצי החלות על העסקת הימאי.

* נתקבל בכנסת כיום כ"ה באייר תשל"ו (25 במאי 1976): הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 1219, תשל"ו, עמ' 121.

1 ס"ח תשל"ג, עמ' 329; תשל"ד, עמ' 108.

2 ס"ח תשכ"א, עמ' 192.

(ג) לא ישתמש בית הדין בסמכות לפי סעיף זה אלא לפי בקשת הימאי ולאחר שנתן לנוגעים בדבר הזדמנות נאותה לטעון טענותיהם.
 (ד) מי שחוייב בתשלום לפי סעיף זה, רשאי לערער על החיוב, וסעיפים 171 ו-172 יחולו בשינויים המחוייבים.
 (ה) חיוב לפי סעיף זה, דינו לענין הוצאתו לפועל כדין פסק דין של בית המשפט לטובת הימאי נגד מי שחוייב."

הורסת סעיף
 185א

2. אחרי סעיף 185 לחוק העיקרי יבוא:

185א. הפוסל ימאי לתקופה קצובה בהליכים משמעותיים לפי חוק זה, רשאי לקבוע אגב כך שתוכא במנין תקופת הפסילה, כולה או מקצתה, התקופה שבה היה הימאי מושעה בשל העבירה שבגללה נפסל, או נבצר ממנו בדרך אחרת, לשרת בכלי השיט כתוצאה מהליכים שנקטו נגדו בשל העבירה."

"מנין תקופת
 הפסילה

גד יעקבי
 שר התחבורה

יצחק רבין
 ראש הממשלה

אפרים קציר
 נשיא המדינה

חוק לתיקון פקודת התעבורה (מס' 14), תשל"ו-1976 *

1. בסעיף 70 (23) לפקודת התעבורה¹, בסוף פסקת משנה (ב) יבוא "לרבות האגרות בעד החזקת מקלט רדיו המותקן ברכב".

גד יעקבי
 שר התחבורה

יצחק רבין
 ראש הממשלה

אפרים קציר
 נשיא המדינה

¹ נתקבל בכנסת ביום כ"ד באייר תשל"ו (24 במאי 1976); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 1234, תשל"ו, עמ' 214.
¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 7, עמ' 173; ס"ח תשל"ו, עמ' 90.